

Stk. 4. Det beregnede beskatningsniveau fastsættes som de samlede kommunale nettodrifts- og anlægsudgifter pr. indbygger divideret med udligningsgrundlaget efter stk. 5.

Stk. 5. Udligningsgrundlaget fastsættes til det gennemsnitlige beskatningsgrundlag pr. indbygger for kommunerne i hovedstadsområdet.

§ 4. For kommunerne i hovedstadsområdet beregnes tilskud eller tilsvær pr. indbygger efter § 2, stk. 3, som forskellen mellem kommunens beskatningsgrundlag pr. indbygger og det gennemsnitlige beskatningsgrundlag pr. indbygger for alle kommuner i hovedstadsområdet ganget med et udligningsniveau på 0,90 og det korrigerede beskatningsniveau i vedkommende kommune. Det samlede tilskud eller tilsvær for kommunen fremkommer ved at gange med kommunens indbyggertal.

Stk. 2. Ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget for den enkelte kommune i hovedstadsområdet korrigeres for regionale forskelle i lønniveauet for kommunalt ansatte. Det beregnede tilskud eller tilsvær korrigeres ligeledes for regionale forskelle i lønniveauet.

Stk. 3. Det korrigerede beskatningsniveau efter stk. 1 beregnes som kommunens faktiske beskatningsniveau tillagt forholdet mellem hovedstadskommunernes samlede tilskud/tilsvær, der fordeles efter beskatningsgrundlag, og hovedstadskommunernes samlede beskatningsgrundlag.

Stk. 4. Såfremt de samlede tilsvær afviger fra de samlede tilskud efter stk. 1, fordeles afvigelsen på de enkelte kommuner i hovedstadsområdet i forhold til deres andel af det samlede kommunale beskatningsgrundlag i hovedstadsområdet.

Udligning af udgiftsbehov

§ 5. Kommuner, hvis andel af de samlede udgiftsbehov er mindre end andelen af befolkningen i hele landet, yder et årligt tilskud til de kommuner, hvis andel af de samlede udgiftsbehov er større end andelen af befolkningen.

Stk. 2. De kommuner i hovedstadsområdet, hvis andel af de samlede udgiftsbehov i hovedstadsområdet er mindre end andelen af befolkningen i hovedstadsområdet, yder ud over tilskud efter stk. 1 et årligt tilskud til de kommuner i hovedstadsområdet, hvis andel af de samlede udgiftsbehov i hovedstadsområdet er stør-

re end andelen af befolkningen i hovedstadsområdet.

§ 6. En kommunes tilskud eller tilsvær efter § 5, stk. 1, beregnes ved at gange forskellen mellem kommunens andel af udgiftsbehov og andel af indbyggertal med udligningsniveauet og med de samlede kommunale nettodrifts- og anlægsudgifter. Udligningsniveauet fastsættes til 0,35.

Stk. 2. Det beregnede tilskud eller tilsvær korrigeres for regionale forskelle i lønniveauet.

Stk. 3. Såfremt det samlede tilskud efter stk. 1 afviger fra det samlede tilsvær for kommunerne under ét, fordeles afvigelsen i forhold til den enkelte kommunes andel af det samlede beskatningsgrundlag.

§ 7. En kommunes andel af de samlede udgiftsbehov, jf. § 5, stk. 1, bestemmes ved kommunens andel af følgende kriterier:

- 1) landets samlede indbyggertal,
- 2) landets samlede antal indbyggere i aldersgrupperne 0-6 år, 7-16 år, 65-74 år, 75-84 år, samt antallet af indbyggere på 85 år og derover,
- 3) antallet af 20-59-årige uden beskæftigelse,
- 4) det samlede kommunale vejnet,
- 5) kommunernes beregnede boligstøtteudgifter,
- 6) kommunernes beregnede kontanthjælpsudgifter,
- 7) det socialt betingede udgiftsbehov opgjort ud fra antallet af børn af enlige forsørgere, antallet af særligt socialt belastede boliger, antallet af fuldtidsledige, samt antallet af erhvervsaktive kvinder.

Stk. 2. I beregningen af kommunens andel af de samlede udgiftsbehov, jf. stk. 1, indgår andelen tilknyttet de enkelte kriterier med en nærmere fastsat vægtfordeling. Indenrigsministeren fastsætter disse vægte og foranlediger, at disse justeres efter udgiftsudviklingen, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. For nedenstående kriterier indgår i opgørelsen efter stk. 1 følgende vægte:

- 1) vejlængde med en vægt på 0,031,
- 2) antallet af børn af enlige forsørgere med en vægt på 0,075,
- 3) antallet af særligt socialt belastede boliger med en vægt på 0,075,
- 4) antallet af fuldtidsledige med en vægt på 0,025,